

اسرار

علی اسفندیاری

بسم الله الرحمن الرحيم

تقدیم به پدر و مادرم

که از نگاهشان صلابت

از رفتارشان محبت

و از صبرشان ایستادگی را آموختم

فهرست

۴.....	پیشگفتار
۵.....	مقدمه
فصل اول: صنعت سیمان	
۶.....	آغاز صنعت سیمان در ایران
۷.....	تاریخچه کارخانه سیمان مازندران
۹.....	مراحل تولید سیمان
فصل دوم: ترانسفورماتورها	
۱۲.....	ترانسهای جریان
۱۳.....	ترانسهای ولتاژ
۱۴.....	ترانسهای خشک رزینی
فصل سوم کلید های قدرت	
۱۵.....	سکسیونر
۱۹.....	دیزنگتور
۲۱.....	ریکلوزر
۲۲.....	تفاوت دیزنگتور و ریکلوزر

این مجموعه حاصل دوره کارآموزی بنده در تابستان ۹۵ در کارخانه سیمان مازندران بوده و در آن سعی شده تا تمامی مراحل تولید سیمان که از کالا های استراتژیک و یکی از شاخص های توسعه یافتگی هر کشور می باشد بطور خلاصه اما جامع مورد بررسی قرار گیرد این مجموعه از نحوه اکتشاف معادن مواد اولیه کارخانه آغاز به ترتیب مراحل استخراج حمل و خردایش .انبار سازی . آسیای مواد خام . پخت سیمان را شامل می شود و امید است که مورد رضایت واقع شود

در آخر سپاس بی پایان خود را تقدیم میکنم به اساتید محترم گروه مهندسی برقکارکنان بخش کارگاه برق بخصوص مهندس علی ابراهیمی و تمامی کارکنان کارخانه سیمان مازندران که در این مدت مرا یاری کردند

کلمه سیمان از یک لغت لاتین به نام سی‌منت (cement) گرفته شده است و ماده ای است که دارای خاصیت چسبانندگی مواد به یکدیگر است و در حقیقت، واسطه چسباندن است. در صنایع ساختمانی، سیمان به ماده ای گفته می‌شود که برای چسباندن مصالح مختلف به یکدیگر از قبیل سنگ و شن، ماسه، آجر و غیره بکار می‌رود و ترکیبات اصلی این سیمان از مواد آهکی است.

مواد چسباننده ی پایه به دوران رومیان باز می‌گردد. در آن دوران رومیان از موادی شبیه به سیمان امروزی استفاده می‌کردند. این مواد که جزء مصالح ساختمانی آن دوره بودند از ترکیب خرده سنگ با یک ماده ی چسباننده مانند آهک پخته ساخته می‌شدند. علاوه بر این مواد، افزودنی هایی شبیه پودر بسیار نرم سفالهای پخته شده و خاکستر آتشفشانی نیز اضافه می‌شده است. مواد افزودنی باعث ایجاد خاصیت چسبندگی در مخلوط می‌شود. این ماده ی چسباننده در سیر تحول به نام سیمان (cement) معروف گشت. در طول تاریخ این ماده ی چسبنده ابتدا cementum و بعدها با نام های cimentum, cament و نهایتاً سیمان (cement) نام گرفت.

آغاز صنعت سیمان در ایران

قبل از ۱۳۱۴ کشور ایران چهارمین کشور وارد کننده سیمان دنیا بود. رشد و گسترش کارهای عمرانی زیر بنایی در این سرزمین ایجاب می کرد که هر روز مقدار بیشتری سیمان وارد شود. از آنجائیکه سیمان کالایی است ارزان، سنگین و آسیب پذیر و هزینه حمل آن در مقایسه با قیمت سیمان بالاست، در نتیجه تمام کشور های دنیا برای رفع نیاز خود به سیمان، اقدام به احداث کارخانه سیمان می کردند. فکر ایجاد کارخانه سیمان در ایران و انجام بررسی های لازم روی مواد اولیه مناسب سیمان سازی از سالهای ۱۳۰۷ شروع و نهایتاً در سال ۱۳۱۰ طی قرارداد ۳۱۳۰/۱۳۰۹۷ مورخ ۲۱/۰۶/۱۳۱۰ بین دولت ایران و شرکت ایران و سوئد قرارداد خرید یک کارخانه سیمان به ظرفیت ۱۰۰ تن در روز از کمپانی اف. ال. اسمیت (F.L.Smidth دانمارک بسته شد. ارزش ماشین آلات خط تولید این قرارداد ۱۳۳۸۰۰ لیره انگلیس و ارزش ماشین آلات نیروگاه آن ۶۶۹۰۰ لیره انگلیس بود. هزینه احداث اولین کارخانه سیمان در ایران از محل عواید حاصل از مالیات قند و شکر تامین شد و بهای آن بصورت خشکبار و سایر فرآورده های کشاورزی به دانمارک پرداخت شد. بهای تمام شده این کارخانه پانزده میلیون ریال بوده است. حاصل مطالعات روی مواد اولیه انتخاب کوه سرسره در جوار شهر ری در هفت کیلومتری جنوب تهران در امتداد کوه بی بی شهربانو بود. پس از خرید ماشین آلات کارهای ساختمانی اولین خط تولید سیمان در شهریور ۱۳۱۱ بوسیله شرکت طنس آلمانی در این محل شروع شد و ساختمانهای فرعی بوسیله وزارت طرق (راهها) ساخته شد و در نهایت در زمستان سال بعد یعنی در روز جمعه مورخ ۸ دی ۱۳۱۲ اولین کارخانه سیمان ایران به ظرفیت ۱۰۰ تن در روز رسماً افتتاح شد.

تاریخچه کارخانه سیمان مازندران

به منظور تأمین سیمان مورد نیاز استان مازندران ، مطالعات اولیه جهت تأسیس کارخانه سیمان توسط بانک اعتبارات صنعتی انجام گرفت و در همین رابطه شرکتی بنام شرکت سیمان گرگان و مازندران (سهامی خاص) به منظور انجام مطالعات و تحقیقات مورد لزوم در تاریخ 01/09/1351 با سرمایه اولیه ده میلیون ریال توسط بخش خصوصی تأسیس گردید، پس از انجام مطالعات زمین شناسی در مناطق مختلف استان موقیعت فعلی شرکت بعنوان محل احداث تعیین گردید .

پس از تعیین محل احداث ، کارخانه سیمان گرگان و مازندران (سهامی عام) در تاریخ 8/12/1353 در اداره ثبت شرکتها و مالکین صنعتی به تاریخ تأسیس شرکت 21/10/1353 و مدت نامحدود ثبت گردید . پس از تأسیس شرکت گرگان و مازندران (سهامی عام) ، مجمع عمومی موسس کلیه دارایی های شرکت مورد بحث که مبلغ آن به ارزش دفتری حدود 19 میلیون ریال بوده رابه شرکت جدید التأسیس منتقل نمود. در تاریخ 6/2/1354 شرکت فوق برابر صورتجلسه مجمع عمومی عادی منحل و آگهی انحلال آن از طریق روزنامه های رسمی کشور به اطلاع عموم رسیده بود و به پیشنهاد استانداری مازندران و هیئت مدیره و تصویب مجمع عمومی فوق العاده در تاریخ 8/06/1360 نام شرکت به سیمان مازندران (سهامی عام) تغییر نمود . طبق موارد منعقد در اساسنامه و بر طبق اختیارات واگذار شده به مدیران سیمان مازندران انعقاد قرارداد خرید ماشین آلات کارخانه با یک کنسرسیوم آلمانی مرکب از پنج شرکت مختلف بنامهای همبولت وداک (HUMBOLDT WEDAGE) سازنده ماشین آلات ، لوشه (LOESCHE) سازنده آسیاب مواد ، کلادیوس پیترز (CLADIUS PETERS) سازنده ایراسلایدها و سیستم سیلو ها ، براون باوری (BROWN BAVORI) سازنده تجهیزات برقی و هاور اند بوکر (HAVER & BOECKER) سازنده بارگیر خانه ، در ماههای ژوئن و ژوئیه 1976 انجام گرفت و بعد از انعقاد قرار داد خرید ماشین آلات و تعیین شرکت تأمین ساختمان بعنوان پیمانکار ساختمانی ، کلنگ احداث کارخانه در تیرماه 1355 به زمین زده شد . حمل ماشین آلات به کارخانه تا سال 1356 بطور کامل انجام یافت که طبق قرارداد ، سر کنسرسیوم موظف به انجام تمامی کارهای نصب و راه اندازی کارخانه بود .

تا آبان 1357 حدود 80% کارهای ساختمانی و 70% کارهای مکانیکی انجام شد. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن 1357 و خروج کارشناسان خارجی و توقف شش ماهه در اجرای پروژه، با همت و تلاش کارشناسان داخلی کلیه دستگاهها نصب و راه اندازی گردیدند و سر انجام در 31/06/1360 تولید کارخانه با ظرفیت 600.000 هزارتن کلینکر و 624.000 تن سیمان در سال آغاز گردید. از سال 1382 شرکت سیمان مازندران (سهامی عام) تصمیم گرفت با استفاده از تسهیلات صندوق ذخیره ارزی نسبت به احداث یک خط جدید توسعه با ظرفیت 3300 تن در روز و افزایش ظرفیت خط موجود از 2000 به 4000 تن کلینکر در روز اقدام نماید. پس از اخذ مجوزهای مربوطه از وزارت صنایع و معادن و سازمان محیط زیست و مصوبه هیئت امنای صندوق ذخیره ارزی و شورای پول و اعتبار موفق گردید 9/43 میلیون یورو از منابع صندوق ذخیره ارزی به عنوان تسهیلات ارزی و معادل مبلغ 300 میلیارد ریال تسهیلات ریالی از بانک ملی ایران اخذ و عملیات طراحی از بهمن ماه 82 آغاز گردید. پس از انتخاب مشاور سازه (مهندسین مشاور سانو) نسبت به انتخاب پیمانکار ساختمانی (شرکت اسپندان نوآور بنا) اقدام و عملیات ساختمانی بطور رسمی از شهریور ماه 83 آغاز گردید. همزمان با اقدامات طراحی و ساخت، گشایش اعتبار اسنادی لازم انجام و عملیات ساخت و نصب به نحوی برنامه ریزی گردید که خط توسعه در مدت 36 ماه تکمیل و در تاریخ 27/6/1386 تولید آزمایشی را آغاز گردید. بعد از پایدار شدن تولید خط توسعه، خط قدیم جهت انجام پروژه افزایش ظرفیت متوقف گردید و بعد از 8 ماه تلاش شبانه روزی دست اندرکاران هر دو خط توسعه و افزایش ظرفیت توسط وزیر محترم صنایع و معادن در تاریخ 06/04/1387 افتتاح گردید.

مراحل تولید سیمان

۱- مواد اولیه:

مواد اولیه تولید سیمان پرتلند کارخانه سیمان نکا متشکل از 70 - 75 درصد سنگ آهک ، 20 - 25 درصد خاک رس که از معدن کارخانه تامین می شود، همچنین 4 - 6 درصد سیلیس و 1.5 - 2 درصد سنگ آهن که از خارج از کارخانه و از طریق پیمانکاران تامین می شود. ترکیب مواد اولیه و نسبت اختلاط آنها طوری است که ترکیباتی نظیر اکسید کلسیم، سیلیس، آلومین و اکسید آهن در محدوده معینی می باشند و اکسیدهای مزاحم کمتر از حد مجاز می باشند.

در ابتدا سنگ آهک و خاک از معدن استخراج می گردند و با کامیون وارد دو سنگ شکن کارخانه می گردند و به ابعادی کمتر از 10 cm خرد می شوند.

بدلیل موقعیت جغرافیایی و باران خیز بودن منطقه خاک رس و سیلیس که دارای مقادیر زیادی رطوبت هستند در خشک کن دوار که شباهت زیادی به کوره سیمان دارد خشک می شوند تا از گرفتگی های مواد در قسمت های مختلف جلوگیری گردد.

۲- مخلوط کردن اولیه و ذخیره سازی:

قبل از اینکه مواد خرد شده در سنگ شکن ها راهی آسیاب مواد جهت پودر شدن شوند توسط دستگاههایی بنام استاکر بداخل دو سالن اختلاط ریخته می شوند تا بدینوسیله هم با یکدیگر مخلوط شوند و هم انبار و ذخیره سازی شوند. هر سالن دارای دو پایل به ظرفیت تقریبی 26000 تن می باشد. مواد قبل از ورود به سالن اختلاط از یک دستگاه آنالایزور آنالاین عبور می کنند که لحظه به لحظه آنالیز مواد روی نوار نقاله را نمایش می دهد .

۳- آسیاب کردن مخلوط مواد خام:

مواد خام قبل از ورود به کوره بصورت پودر در می‌آیند، در ضمن برای پایین آوردن چسبندگی مواد و جلوگیری از کلوخه شدن می‌بایستی قبل از فرستادن پودر مواد خام به سیلوهای ذخیره رطوبت آنرا به زیر یک درصد رساندو خشک کرد. در سیمان مازندران این کار در سه آسیاب غلطکی صورت می‌گیرد. قبل از ذخیره سازی مواد پودر شده در سیلوهای مواد خام از پودر حاصله توسط آزمایشگاه و بصورت اتوماتیک نمونه برداری می‌شود. پس از آنالیز توسط دستگاه اشعه ایکس (X-ray) یا انجام تجزیه آنالیتیک و همچنین برخی آزمایشات فیزیکی و انجام بعضی تنظیمات لازمه مواد وارد سیلو می‌شوند. آنچه که از سیلوه‌ها برداشت می‌شود خوراک کوره نامیده می‌شود و این خوراک آنچنان است که پس از پخت در سیستم پخت، کلینکر با ترکیب لازم را تولید می‌کند. در چهار عدد سیلوی مواد خام مواد ذخیره و همگن می‌شوند.

۴- سیستم پخت:

پس از تهیه و تنظیم مواد خام و اطمینان از مناسب بودن ترکیب آن، این مواد برای پختن آماده می‌باشند. خوراک کوره وارد پیش گرمکن سیکلونی و کلساینر می‌شود. وظیفه پیش گرمکن و کلساینر گرفتن رطوبت سطحی باقیمانده در مواد خام، تبخیر آب تبلور و تجزیه مقدماتی سیلیکات‌ها و همچنین کلسینه کردن سنگ آهک به میزان 85 - 95 درصد می‌باشد. قسمت مهم عمل پخت در کوره دوار صورت می‌گیرد. سیمان نکا دو کوره دارد که کوره یک طول 70 متر و قطر 4.60 متر و کوره دو طول 52 متر و قطر 4.4 متر دارد. کوره یک از 2000 به 4000 تن افزایش ظرفیت یافته و ظرفیت طراحی کوره دو 3300 تن کلینکر در روز است. در انتهای کوره ها مشعلی تعبیه شده است که با استفاده از سوخت گاز طبیعی و یا مازوت ایجاد محیط حرارتی با درجه حرارت 1500 درجه سانتی گراد را می‌نماید. خوراک کوره در ضمن طی مسیر کوره در ابتدا کاملاً کلسینه شده، سیلیکات‌ها تجزیه می‌شوند و سپس ترکیب اکسیدها با هم بمرور شروع می‌شوند. در انتها و پس از کامل شدن واکنشها در منطقه پخت آنچه از کوره خارج می‌شود کلینکر نامیده می‌شود که بصورت دانه های تیره رنگ می‌باشد.

کلینکر خروجی از کوره دارای درجه حرارتی حدود 1300-1400 درجه می باشد. بازیابی این مقدار حرارت و همچنین مشکل بودن جابجایی کلینکر داغ، ضرورت سرد کردن آنرا ایجاد می نماید. خاصیت اساسی دیگر سرد کردن کلینکر تثبیت شکل کریستالهای کلینکر و افزایش کیفیت آن می باشد. کولرهای سیمان مازندران ساخت کمپانی KN بوده و دارای ظرفیت 4400 و 3600 تن کلینکر در روز بوده و دمای کلینکر را به 65 درجه بالای دمای محیط خنک می کنند.

5- آسیاب های سیمان:

کلینکر خروجی خنک کن ها وارد چهار سیلوی کلینکر می شوند. برای پودر کردن کلینکر حاصل از سیستم پخت از چهار آسیاب گلوله ای استفاده می شود. در این قسمت از خط تولید به همراه کلینکر ورودی به آسیاب سیمان حدود چهار درصد سنگ گچ اضافه می شود و پودر حاصل از آسیاب سیمان نامیده می شود

ترانسهای جریان یا (CT) current transformer برای نمونه گیری جریان به نسبت گذر جریان از سیم پیچ اولیه خود و القای آن در سیم پیچ ثانویه کاربرد دارند. این ترانسفورمرها برای حفاظت و اندازه گیری در ابتدای توانراه های ورودی به پستها و همچنین در ورودی ترانس توان و ورودی ثانویه ترانس و همچنین در خروجی های پست و نقاط کلیدی دیگر که نیاز است جریان در آن نقطه تحت نظر باشد به کار گرفته می شود که هر کدام از این نقاط با ترانس ویژه به خود چه از نظر جداگری و ساختمان و چه از دید نیرو و دقت (ریزنسجی)، نصب و به کار برده می شوند.

ترانسفورماتور جریان از دو سیم پیچ اولیه و ثانویه پدید آمده که جریان واقعی در پست از اولیه گذر نموده و در پی گذر این جریان و فراخور آن، جریان کمی (نزدیک به چند آمپر) در ثانویه پدید می آید. ثانویه این ترانسها با اندازه کمتری از اولیه خود که تا حد بسیار بالایی همه ویژگیهای جریان در سیم پیچ اولیه خود را دارد به ابزار فشار ضعیف پست و رله ها و نشان دهنده ها متصل می شوند. ثانویه این ترانسها دارای سیم پیچ با دوره های بیشتری نسبت به اولیه است که اغلب تنها شامل یک شمش و یا چند دور از شمش است ساخته می شود.

نکته ای که قابل ملاحظه و چشمگیر است، اندازه در تعداد دور سیم پیچ است که باید به نسبت خواسته شده رسید. در ثانویه سیم های دور هسته سیم های لاکه هستند. هسته های حفاظتی بدون در نظر داشتن تصحیح دور ساخته می شوند ولی در هسته های اندازه گیری برای رسیدن به بارها و دقت های مورد نیاز تصحیح دور انجام می شود. اندازه بار در ثانویه، از نکته های دیگر است که در طراحی برینه (سطح مقطع) سیم پیچ سودمند است. این ترانسها هم باید در حالت و شرایط عادی و هم در شرایط اضطراری مانند جریان زیاد و یا هر خطایی که ممکن است پدید آید توانایی اندازه گیری و نمونه گیری جریان را داشته باشد. یکی از مهمترین نمونه ها در ساختمان یک ترانس جریان، تفاوت ولتاژ بسیار بالا بین اولیه و ثانویه می باشد زیرا ولتاژ اولیه همان ولتاژ نامی پست است، با اینکه ولتاژ ثانویه خیلی پایین می باشد که با توجه به این مورد بایستی بین

اولیه و ثانویه ایزولاسیون کافی وجود داشته باشد. ترانسفورماتورهای جریانی که در پست‌های فشارقوی به کار گرفته می‌شوند، دارای جداساز کاغذ و روغن (همزمان) می‌باشند.

ترانس ولتاژ

ترانسفورماتور ولتاژ (به انگلیسی: Transformer Voltage) یا اصطلاحاً (PT (VT)، ترانسفورماتور خاصی است که اولیه‌ای با ولتاژ زیاد و ثانویه‌ای با ولتاژ کم دارد. توان نامی این ترانسفورماتور بسیار کم است، و تنها هدف آن فراهم کردن نمونه‌ای از ولتاژ سیستم قدرت برای دستگاه‌های اندازه‌گیری و کنترل است. چون ترانسفورماتور ولتاژ به منظور نمونه‌گیری ولتاژ به کار می‌رود، باید بسیار دقیق باشد تا موجب اعوجاج ولتاژهای واقعی نشود. ترانسفورماتورهای ولتاژ از لحاظ دقت در کلاسهای مختلفی ساخته می‌شوند و هنگام خرید باید با توجه به دقت مورد نیاز در اندازه‌گیری به این کلاسها توجه کرد. دو سر خروجی ترانس ولتاژ برخلاف ترانس جریان هیچ‌گاه نباید اتصال کوتاه شود.

ترانسفورماتور خشک رزینی

ترانسفورماتور خشک رزینی (به انگلیسی: Cast resin transformer) نوعی ترانسفورماتور است که سیم پیچ‌های آن در دی‌الکتریک مایع غوطه‌ور نمی‌باشند، بلکه از مواد جامد جهت این امر استفاده می‌شود. از این نوع ترانسفورماتورها در بدترین شرایط محیطی، آب و هوایی و آتش‌سوزی بهره‌برداری می‌شود، لذا ایمن‌ترین و قابل اطمینان‌ترین نوع ترانسفورماتور توزیع می‌باشد.

تاریخچه

ایده ساخت ترانسفورماتور فاقد روغن در اواسط دهه ۹۰ مطرح شد. بررسی، طراحی و ساخت این ترانسفورماتور از بهار سال ۱۹۹۶ در شرکت ABB شروع شد. در این ترانسفورماتور به جای استفاده از هادیهای مسی با عایق کاغذ از کابل پلیمری خشک با هادی سیلندری استفاده می‌شود. در یک ترانسفورماتور خشک، استفاده از تکنولوژی کابل، امکانات تازه‌ای برای بهینه کردن طراحی میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی، نیروهای مکانیکی و تنش‌های گرمایی فراهم کرده است.

ویژگیها

داشتن ویژگیهایی همچون:

خود اطفاء بودن

مقاومت در برابر رطوبت

عدم ایجاد آلودگی‌های زیست‌محیطی

مقاومت در برابر اتصال کوتاه

سهولت نصب و بهره‌برداری

قابل استفاده بودن در محیط‌های گرم تا دمای ۵۵ درجه سانتیگراد

عمکرد خوب در برابر لرزشها و تکانهای شدید

بی‌نیازی از سرویس نگهداری چشمگیر

امکان نصب در مجاورت محل مصرف و در نتیجه کاهش تلفات

ایمنی بیشتر و ایده‌آل بودن برای نصب در فضاهای محدودی که نصب ترانسفورماتورهای روغنی میسر نمی‌باشد

اقتصادی بودن از عمده‌ترین مزایای ترانسفورماتورهای خشک رزینی می‌باشد.

کلیدهای قدرت :

کلیدهای قدرت به دو دسته تقسیم میشوند :

(۱) کلید بدون قابلیت قطع زیر بار (سکسیونر)

(۲) کلید با قابلیت قطع زیر بار (دژنکتور)

سکسیونر : سکسیونر باید در حالت بسته یک ارتباط گالوانیکی محکم و مطمئن در کنتاکت هر قطب برقرار می سازد و مانع افت ولتاژ می شود. لذا باید مقاومت عبور جریان در محدوده سکسیونر کوچک باشد تا حرارتی که در اثر کار مداوم در کلید ایجاد میشود از حد مجاز تجاوز نکند. این حرارت توسط ضخیم کردن تیغه و بزرگ کردن سطح تماس در کنتاکت و فشار تیغه در کنتاکت دهنده کوچک نگهداشته می شود. در ضمن موقع بسته بودن کلید نیروی دینامیکی شدیدی که در اثر عبور جریان اتصال کوتاه بوجود می آید باعث لرزش تیغه یا احتمالاً باز شدن آن نگردد. از این جهت در موقع شین کشی و نصب سکسیونر دقت باید کرد تا تیغه سکسیونر در امتداد شین قرار گیرد. بدین وسیله از ایجاد نیروی دینامیکی حوزه الکترومغناطیسی جریان اتصال کوتاه جلوگیری بعمل آید.

موارد استعمال سکسیونر:

همانطور که گفته شد اصولاً سکسیونر ها وسائل ارتباط دهنده مکانیکی و گالوانیکی قطعات و سیستمهای مختلف می باشند و در درجه اول بمنظور حفاظت اشخاص و متصدیان مربوطه در مقابل برق زدگی کار برده میشوند. بدین جهت طوری ساخته میشوند که در حالت قطع یا وصل محل قطع شدگی یا چسبندگی بطور واضح و آشکار قابل رویت باشد .

از انجائیکه سکسیونر باعث بستن یا باز کردن مدار الکتریکی نمیشود برای باز کردن یا بستن هر مدار الکتریکی فشار قوی احتیاج به یک کلید دیگری بنام کلید قدرت خواهیم داشت که قادر است مدار را تحت هر شرایطی باز کند و سکسیونر وسیله ای برای ارتباط کلید قدرت و یا هر قسمت دیگری از شبکه که دارای پتانسیل است به شین میباشد. طبق قوانین متداول الکتریکی جلوی هر کلید قدرتی از 1 کیلوولت به بالا و یا هر دو طرف در صورتیکه آن خط از هر دو طرف پتانسیل می گیرد سکسیونر نصب می گردد. برای جلوگیری از قطع و یا وصل بی موقع و در زیر بار سکسیونر معمولاً بین سکسیونر و کلید قدرت چفت و بست (مکانیکی یا الکتریکی) بنحوی برقرار می شود که با وصل بودن کلید قدرت نتوان سکسیونر را قطع و یا وصل کرد. بر خلاف کلید های هوایی، سکسیونرها قادر به قطع هیچ جریانی نیستند. آنها فقط در جریان صفر باز و بسته می

شوند. این کلیدها اصولاً جدا کننده هستند که ما را به جدا کردن کلیدهای قدرت روغنی، ترانسفورماتورها، خطوط انتقال و امثال آنها از شبکه زنده قادر می سازند. سکسیونرها از لوازمات تعمیراتی و تغییر مسیر جریان میباشند.

انواع سکسیونر :

(۱) سکسیونر تیغه ای یا اره ای

(۲) سکسیونر کشویی

(۳) سکسیونر دورانی

(۴) سکسیونر قیچی ای یا پانتوگراف

سکسیونر تیغه ای یا اره ای: برای قطع و وصل ولتاژ و حفاظت مطمئن در زمان عملکرد استفاده می شود و بیشتر برای فشار متوسط کاربرد دارد. بر حسب میزان جریان که از آن عبور می کند تیغه های آن می تواند از ساده به دابل و از نوع تسمه ای به پروفیلی و میله ای و لوله ای تغییر یابد. نوع اهرمی آن در فشار قوی و فوق فشار قوی کاربرد دارد. این سکسیونرها به دلیل وجود شرایط جوی و وجود تنش های مختلف بایستی طوری نسب شود که در اثر نیروی برف یا باد به راحتی وصل نگردد.

سکسیونر کشویی: برای عملکرد، سکسیونر در جایی استفاده می شود که عمق تابلو کم باشد. این سکسیونرها بیشتر به صورت میله ای در جهت عمودی قطع و وصل می شود و بیشتر در فشار متوسط کار برد دارد.

سکسیونر دورانی: بیشتر در شبکه های 63Kv به بالا استفاده می شود و عملکرد این سکسیونر به صورت دو بازو در یک پل که جهت چرخش آنها 90 درجه معکوس همدیگر می باشند این نوع کلید در شرایط جوی نامناسب مقاومت خوبی از خود نشان میدهد.

سکسیونر قیچی ای یا پانتوگراف: این نوع سکسیونرها بیشتر در شبکه فوق فشار قوی کاربرد دارند و به لحاظ آنکه هر قطب روی یک پایه سوار است لذا از نظر جایگیری در پست حجم کمتری اشغال می کند و بیشتر زیر خط فشار قوی نصب می گردد.

سکسیونر با قطع زیر بار: این سکسیونرها بدلیل جلوگیری از حجم زیاد پست و جلوگیری از مانور اپراتور و همچنین برای جلوگیری از اینترلاک (تنش) بین سکسیونر و دژنکتور طوری طراحی می شوند که برای قطع و وصل خطی کوچک و یا فیدرهای تغذیه و یا راه اندازی موتورهای فشار قوی و همچنین وصل آنها حدود 5/2 تا 10 برابر قدرت قطع آنهاست و جریان قطع این کلیدها 2 تا 5/2 برابر جریان نامی است. این نوع سکسیونرها دارای محفظه قطع ضعیفی می باشند که از نوع هوایی می باشند.

دژنکتور:

کلیدهای قدرت برای قطع جریانهای عادی و اتصال کوتاه طراحی می شوند. آنها مانند کلیدهای بزرگی رفتار میکنند که توسط شصتی های محلی و یا سیگنالهای مخابراتی توسط سیستم حفاظت از دور می توانند باز و یا بسته شوند. بنابراین، کلیدهای خودکار در صورتی که جریان و ولتاژ خط از مقدار تنظیم شده کمتر و یا بیشتر شوند، دستور قطع را از طریق رله دریافت می کند.

مهمترین کلید های قدرت به شرح زیر می باشند :

کلید قدرت روغنی (OCBS)

کلید قدرت هوایی

کلید قدرت SF6

کلید قدرت خلا

کلید قدرت روغنی (OCBS) : این کلید از یک تانک فولادی پر از روغن عایقی تشکیل شده است. اگر اضافه باری به وجود آید، پیچک قطع یک فنر قوی را آزاد می کند که سبب کشیده شدن میله عایق و باز شدن کنتاکت ها میگردد. به محض جدا شدن کنتاکت ها جرقه شدیدی ایجاد می شود که سبب تبخیر روغن در اطراف جرقه می گردد. فشار گاز های داغ ایجاد اغتشاشی در اطراف کنتاکت ها میکند که سبب چرخش روغن خنک در اطراف قوس شده، آن را خاموش می کند. در کلیدهای پر قدرت مدرن قوس در مجاورت یک محفظه انفجار قرار میگیرد، به طوری که گازهای داغ سبب جریان شدید روغن می گردند. این جریان شدید در اطراف قوس برای خاموش کردن آن جاری می شود. سایر انواع کلیدهای قدرت به صورتی طراحی شده اند که قوس الکتریکی در آن توسط یک میدان مغناطیسی خودایجاد شده منحنی وار و طولانی می شود و به قوس در برابر یک سری بشقاب های عایقی دمیده می شود، به طوری که قوس تکه تکه شده خنک می شود.

کلید قدرت هوایی: این کلید ها مدار با دمیدن هوای فشرده با سرعت ما فوق صوت به کنتاکت های باز شده قطع می کنند. هوای فشرده در یک مخزن با فشار حدود 3MPa ذخیره شده و توسط یک کمپرسور در پست پر می شود. پر قدرترین کلید قدرت می تواند جریانهای اتصال کوتاه 40 کیلو آمپر را در ولتاژ خط

765 کیلو ولت را در مدت زمان 3 تا 6 سیکل در یک خط 60hz قطع کند . صدایی که از دمیدن هوا ایجاد می شود آن قدر بلند است که از صدا خفه کن در صورت نزدیکی کلید قدرت به مناطق مسکونی باید استفاده می شود .

کلید قدرت SF6 این کلید کاملاً بسته و با گاز عایق شده در هر کجا که فضا کم باشد مانند پست های اول شهر به کار می رود . این کلید ها از انواع دیگر با قدرت های مشابه خیلی کوچکتر و از کلید های هوایی نیز کم صداتر است.

کلید قدرت خلا: این کلید ها با اصول متفاوتی از دیگر کلید ها کار می کنند ، زیرا هیچ گازی برای یونیزه شدن در موقع باز شدن کنتاکت ها وجود ندارد . این کلیدها کاملاً آب بندی می باشند و در نتیجه ساکت بوده و هیچ گاه در معرض آلودگی هوا قرار نمی گیرند . ظرفیت قطع آنها به حدود 30 kv محدود می شود و برای ولتاژهای بالاتر از اتصال سری چند کلی استفاده می شود . از این کلیدها اغلب در سیستم های مترو استفاده می شود.

ریکلوزر :

ریکلوزر Recloser وسیله ای بسیار کاربردی و مهم در خطوط انتقال و توزیع میباشد که از بسیاری قطعی های برق بی مورد جلوگیری میکند. پروژه ای که در این پست برای دانلود آماده شده است به بررسی اهمیت و استفاده از ریکلوزرها در خط انتقال و توزیع پرداخته است.

در انگلیسی به معنای "دوباره" و "close به معنای "بستن" میباشد، از این جهت Recloser وظیفه "دوباره بستن" یا "وصل مجدد" در خطوط انتقالی که خطایی رخ داده است را دارد.

ریکلوزر خطوط انتقال را در حالت اتصالی مانند یک فیوز یا دیژنکتور قطع می کند و بلافاصله مجدداً وصل می کند. اگر اتصالی هنوز وجود داشته باشد مجدداً قطع خواهد کرد. این عمل تا زمانی که اتصالی برطرف بشود یا ریکلوزر در مقابل اتصال دائمی قطع کامل (قفل) بکند ادامه خواهد داشت. اگر اتصالی دائمی باشد ریکلوزر در مقابل اتصال دائم قطع کامل می کند. اگر اتصال موقتی باشد و به آسانی برطرف گردد ریکلوزر خود را کاملاً آماده برای اتصالی بعدی خط انتقال می کند.

همانطور که میدانید بیشتر خطاهای روی خطوط انتقال و توزیع موقتی (گذرا) هستند (بالای ۹۰ درصد) و از چند سیکل تا چند ثانیه طول می کشند. این خطاهای موقتی خط بر اثر برخورد سیم ها به یکدیگر، در اثر عدم فلش مناسب، برخورد شاخه های درختان به خط، زدن ولتاژ ضربه ای کلیدها بر روی مقره ها، قرار گرفتن پرندگان بین هادی های برقدار و زمین، یا زدن رعد و برق که باعث ایجاد قوس الکتریکی موقتی روی مقره های خط می گردد به وجود می آید. پس به این نتیجه می رسیم که ریکلوزرها اجازه می دهند که خطاهای موقتی رفع گردند و پس از آن به سرعت مجدداً سرویس دهی را برقرار می کنند، اما یک خطای دائمی را کاملاً قطع می کند.

در حالت کلی ریکلوزر کلیدی است که برای قطع و وصل اتوماتیک مدار جریان متناوب ساخته شده است و می تواند عمل قطع و وصل را برای چندین بار انجام دهد. ریکلوزرها برای استفاده در مدارهایی تک فاز یا سه فاز طراحی شده اند.

تفاوت دیژنگتور و ریکلوزر :

دیژنگتور نوعی کلید قدرت است که برای نگهداری و قطع عبور جریان مدار در شرایط نرمال یا اتصالی بکار می‌رود.

به عبارت ساده تر این کلید توانایی قطع و وصل انواع بارها را دارد مضاف بر اینکه می‌تونه جریان اتصال کوتاه را قطع کنه.

اما ریکلوزر نوعی کلید قدرت است که دارای عملکردی شبیه به دیژنگتور است با این تفاوت که در حین رخ دادن اتصال کوتاه در شبکه توانایی چندین مرتبه (معمولاً 3 مرتبه) قطع و وصل را دارد.

بدین معنی که در صورت ایجاد خطا در شبکه این کلید شبکه را به مدت تقریباً یک ثانیه قطع کرده و مجدد وصل می‌کند اگر همچنان خطا وجود داشت مجدد قطع می‌کند و این عمل را چندین مرتبه انجام می‌دهد و اگر در هر وصل خطا بر طرف شده بود که وصل باقی می‌ماند در غیر اینصورت مجدد قطع می‌شود و زمانیکه تعداد قطع و وصل به اندازه تعریف شده رسید قطع می‌ماند.

اما دلیل این قطع و وصل‌های مکرر چیست؟

معمولاً (در اکثر موارد) خطا در شبکه‌ها موقتی است و پس از یک قطع و وصل برطرف می‌شود. مثلاً اگر خطای بوجود آمده در اثر وجود شخصی در بین دو فاز شبکه باشد پس مدتی اندک این آدم خشک می‌شه و می‌افته پایین و خطا برطرف می‌شه. پس هیچ لزومی ندارد به خاطر چنین مسئله‌ای که خود به خود بر طرف می‌شود شبکه کلاً قطع شود.